

[Alfred Jensen.]

Denne opfattelse understreges også af sparebevisers og særpristals indførelse. Formålet er ret og slet at berøve arbejdere, tjenestemænd og funktionærer en portion reguleringstillæg. Det betyder ikke alene, at statskassen gør et ekstra indhug i småkårsfolks spisekammer og garderobe, men også at arbejdsgivere og andre udbytttere kan slippe så meget billigere i skat. Reelt hjælper staten arbejdsgiverne med at gennemtvinge en lønreduktion, som de ikke ved forhandlinger eller i det daglige på arbejdspladsen er i stand til at opnå.

Som jeg fremførte under behandlingen i juni 1957 af vore forslag om afskaffelse af særpristallet og om ophævelse af loven om de forhøjede øl- og tobaksafgifter, ville byrderne på udbytttere blive lettet med udgangen af dette finansår. Udbyttebegrænsningen er allerede ophævet, og stabiliseringslånet udløber den 31. marts 1959, men byrderne på arbejdere og tjenestemænd opretholdes og tænkes bevaret ud i fremtiden.

Det viser, at de mange stærke ord om disse afgifters urimelighed, der er udtalt fra regeringshold, ikke skal tages med alt for stor alvor. Den halsstarrige optræden over for arbejderne bliver ikke mindre betænkelig nu, da arbejdsgivernes formand, Einar Thorsen, blæser i kampluren, og anslagene mod arbejderne ude på arbejdspladserne er i fuld gang: tempoet skal sættes i vejret, lønningerne presses ned. Ønsket om tryghed og arbejde i forbindelse med rationaliseringen fejles brutalt af bordet med bebudelse af nye omfattende afskedigelser. Arbejdsgiverne er i deres nedskæringsbestrebelse blevet opmuntret af regeringens optræden og dens politik. Til lønnedskæringer gennem særpristal kommer regeringens kategoriske afvisning af forslaget om beskyttelse af tillidsmænd og fagforeningsvirksomhed og om principiel gennemførelse af 40 timers arbejdsugen samt den omstændighed, at arbejdsgiverne gang på gang er blevet hjulpet gennem folketingets lovfæstelse af de af arbejderne afviste mæglingsforslag eller ved gennemførelse af voldgiftslove.

I denne forbindelse spørger man også, hvad hensigten er med mørklægningen af pristallet. Medens statistisk departements

detailpristal altid tidligere var ledsaget af eksakte tal på varepriser og kronebeløb for de forskellige udgiftsposter i det opstillede budget, er dette gode princip fra veget i juli og oktober i år. I stedet for i pengestørrelser opgives prisændringerne nu kun i procenter og points.

Ved en sådan ændring unddrages offentligheden enhver indsigt i og kontrol med pristalsmaterialet, og man spørger: hvad er egentlig hensigten? Det ses nemlig ikke, at sådanne ændringer er i gang på andre områder. Der opereres der i allerhøjeste grad med absolutte tal. Hvorfor skal så detailpristallet og dets materiale behandles på den måde, når det angår så mange? Hvorfor skal det ikke være tilgængeligt for alle dem, det angår? Skal arbejdere og tjenestemænd administrativt fratages det, som man ikke i åben forhandling og eventuel kamp kan fravriste dem? Sådant må efter vor opfattelse spørgsmålene stilles, og hvis det ikke er sådan, hvorfor så denne mørklægning? Det kan da ikke være hensynet til materialets behandling, der gør sig gældende, for det er jo behandlet og bearbejdet, og det kan ej heller være omkostningerne ved at fremstille det. Under alle omstændigheder må man forlange, at denne mørklægning hører op, og at der i detailpristallet gives tal i kroner og ører til belysning af bevægelserne på pristalsbudgettet.

Den lettelse i kårene, som efter valgtalerne og løfterne på valgplakaterne kunne forventes, er altså ikke kommet. Der fortsættes efter de gamle kendte og utilfredsstillende linjer. Det betyder faktisk en stramning og en forværring af den arbejdende befolknings forhold.

Billedet tegner sig heller ikke anderledes, når man vender sig fra indtægterne til udgifterne på budgettet. Gennem lønforhøjelser og dyrtidstillæg er statens lønningsudgifter forøget ganske stærkt. Mon ikke det her ville være rimeligt at minde om, at de største lønforhøjelser blev givet til de tjenestemænd, der var relativt godt stillet, og at det er så som så med fordelene for de lavere lønningsklasser, når man tager begyndelseslønningerne og de fremtidige pensioner i betragtning? Jeg ønsker også her at minde om, at civilarbejderne og arbejderne på statsbanernes centralværk-